

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๒๗ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุมต่อไป

ในวาระที่ ๑ มีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบเรื่องหนึ่ง คือ ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๕ กันยายน แจ้งว่า บัดนี้สิ้นกำหนดการ สมัยประชุมแล้ว แต่ยังมีกิจการที่สภา ฯ จะต้องทำอีกมาก เพราะฉะนั้นจึงได้มีพระราชกฤษฎีกาขยายเวลาประชุมแห่งสภาผู้แทนราษฎร มีความดังนี้

พระราชกฤษฎีกา
ขยายเวลาประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พุทธศักราช ๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช
๒๕๕๐ และวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

อาทิตย์พิพาดา
ปรีดี พนมยงค์
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า ตามที่โคตราทระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม สามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ นั้น บัดนี้จะสิ้นกำหนดในวันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ นี้แล้ว แต่โดยเหตุที่ยังมีกิจการที่สภาผู้แทนราษฎร จำเป็นจะต้องประชุมปรึกษากันอยู่อีก

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขอยกเวลาประชุมสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๕ ออกไปอีกจนกว่าจะได้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุม.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภา ฯ : ในวาระต่อไป ขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๒, ๓, ๔, ๕, และ ๑๐/๒๔๘๔ (วิสามัญครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้ อนุมัติในวาระต่อไป กระทั่ง กระทั่งของนายเชื้อ คุณทองนึ่ง เรื่องช่วยเหลือครูประชาบาล

นายเชื้อ คุณทองนึ่ง (พิบูลโลก) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังต่อไปนี้ เนื่องจากเวลานี้เครื่องอุปโภคและบริโภคมีราคาแพงขึ้น เป็นเหตุให้ครูประชาบาลที่มีเงินเดือนน้อยได้รับความเดือดร้อนยิ่งขึ้น จึงขอถามรัฐบาลว่าจะมีนโยบายช่วยเหลือครูประชาบาลเช่นเดียวกับที่รัฐบาลได้หาทาง ช่วยเหลือแก่ข้าราชการผู้น้อยอยู่เวลานี้อย่างหรือไม่

นายเดือน มุนนาค รัฐมนตรี : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบว่า กระทรวงศึกษาธิการได้เพ่งเล็งและพิจารณาหาทางช่วยเหลือครูประชาบาลอยู่เสมอ และกำลังพิจารณาเรื่องนี้อยู่แล้ว แต่ทั้งนี้ยอมแล้วแต่การ เงินงบประมาณด้วย อย่างไรก็ตามในชั้นต้นนี้ กระทรวงศึกษาธิการก็ได้หาทางช่วยครูประชาบาลในทางลดรายจ่ายอยู่บ้างแล้ว โดยได้วางระเบียบให้ทุนเล่าเรียนแก่บุตรครูขึ้น ซึ่งครูประชาบาลก็ได้รับผลประโยชน์จากระเบียบนี้ด้วย

ประธานสภา ฯ : กระทั่งต่อไปของ นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ เรื่องการอุปสมบท

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการวางระเบียบเกี่ยวกับการออก

ใบรับรองความรู้เพื่ออุปสมบท เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๐๕ โดยกำหนด ให้เก็บค่า
ทำเนียบการสอบรายละเอียด ๑ บาทนั้น ขอทราบวา

๑. ผู้ที่มีประกาศนียบัตร หรือใบสุทธิของโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ หรือ
โรงเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการรับรองวิทยฐานะไปแสดงต่อพระอุปัชฌายะ ใดจะต้องขอ
ใบรับรองจากเจ้าหน้าที่ตามระเบียบการนั้นหรือไม่

๒. ค่าทำเนียบในการสอบความรู้นี้ รัฐบาลจะเว้นให้เพื่อ เป็นการนำเพื่ออุทิศรวม
กับผู้อุปสมบทซึ่งจะช่วยสืบอายุพระพุทธศาสนา อันเป็นศาสนาสำคัญของชาติให้ยืนยาวต่อไป
จะไต่หรือไม่

๓. ถ้าไม่ได้ ขอทราบวา กระทรวงศึกษาธิการ ใ้กว้าง เกณฑ์ ให้ใช้จ่ายในการสอบ
ความรู้ เพียงไม่เกินร้อยละ ๕๐ คือให้ใช้เพียงรายละเอียดไม่เกิน ๕๐ สตางค์เท่านั้น เหตุใดจึง
วางอัตราให้เรียกเก็บไว้ถึงรายละเอียด ๑ บาท

นายเคื่อน บุณนาค รัฐมนตรี : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบเป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑. ประกาศนียบัตรหรือใบสุทธิ เช่นนั้น เป็นการแสดงความรูทางหนังสือ เป็นเสมือน
การรับรองของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองอยู่แล้ว จึงไม่ต้องขอใบรับรองอย่างใดอีก

๒. ระเบียบการออกใบรับรองความรู้ เพื่ออุปสมบทนี้ ได้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้
ใครอุปสมบทที่ไม่รู้หนังสือ ซึ่งจัดเป็นการส่งเสริมพระพุทธศาสนาอยู่ส่วนหนึ่ง การ เก็บค่า
ทำเนียบนั้นเป็นการจำเป็น หากไม่ผู้รู้หนังสือที่จะอุปสมบทจะมาขอให้ออกใบรับรองกันอยู่
พร่าเพือ โดยไม่พยายามเล่าเรียนในโรงเรียนผู้ใหญ่ซึ่งมีนโยบายของราชการ

๓. การที่วางอัตราให้เรียกเก็บรายละเอียด ๑ บาท ก็เพราะว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายใน
การสอบคราวหนึ่ง ๆ ไม่น้อยยงแต่ค่าเครื่องเขียนแบบพิมพ์จนถึงค่าบุคลากรกรรมการสอบ
ที่เหลือก็จำเป็นต้องสำรองไว้ใช้ทางจังหวัดในการนี้

นายแก้ว สิงหนะคเชนทร์ (พิจิตร) : ฉันขอประทานอีกวาเฉพาะรายจ่าย
ที่กระทรวงศึกษาธิการ ใ้กว้าง ไปนั้น ได้บังคับให้จังหวัดจ่าย ไม่เกินรายละเอียด ๕๐ สตางค์
ที่วางอัตรา เรียกเก็บรายละเอียด ๒๐ สตางค์ถ้าเทียบแล้วก็สูงกว่าที่จำเป็น จำต้องจ่าย
ถึง ๑๕๐ เปอร์เซนต์ ถูกก็เป็นถาวรค่ากำไรเกินควร ไปสักหนอยจึงขอทราบวาจะ เรียกเก็บ
เพียง ๕๐ สตางค์เท่านั้นไม่ได้หรือไม่

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : การที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ว่า ไม่ให้
 จ่ายเกินร้อยละ ๕๐ ก็เป็นทางปฏิบัติเพื่อเป็นการตั้งในการจ่ายได้ ถ้าหากบางกรณีมีเหตุ
 จำเป็นขึ้นจึงยื่นให้แค่เพียง ๕๐ ก็ไม่ได้ ต้องพิจารณาตามกรณีไปส่วนที่เหลือก็จำเป็นต้อง
 จัดส่งเพื่อสำรองไว้ในการใช้จ่ายในเรื่องการศึกษา และในเรื่องการสอนนั้น

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : ฉันขอประทานทราบว่าค่าทำเนียมแม่แต่
 กนละ ๕ สตางค์ ๑๐ สตางค์ ค่าทำเนียมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพียง
 ๕๐ สตางค์ ก็ต้องได้รับความยินยอมของสภา ฯ ส่วนในการที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้
 วางอัตราเก็บภาษีแวชรายละ ๑ บาทนี้ ฉันขอประทานทราบว่ากระทรวงศึกษาธิการได้
 ได้รับความนิยมจากสภา ฯ นี้เสียตั้งแต่เมื่อใด

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : ไม่ใช่เรื่องภาษีแวช เพราะว่าคนที่มีความรู้แล้ว
 ได้ประโยชน์สมควรแล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีการรับรองในข้อนี้ ความจริงในข้อ ๑ ก็ตอบแล้วว่า
 ประกาศนียบัตรหรือใบสุทธิก็ถือเสมือนเป็นใบรับรอง ไม่ต้องมาขออีก นี้เรามุ่งสำหรับใน
 การเรียนหนังสือ เพียงแต่บังคับทางอ้อมให้เรียนหนังสือ และจำนวนเงินก็เป็นสิ่งเล็กน้อย
 เหลือเกิน

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) : เล็กน้อย สำหรับท่านรัฐมนตรี แต่ว่า อาจ
 จะมากเกินไปสำหรับราษฎร แค่อะไรก็ตาม ฉันขอวิงวอนว่าจะกรุณาลดลงมาอีกสัก ๕๐
 สตางค์ ที่จำเป็นจะต้องใช้จะได้หรือไม่

นายเคื่อน บุนนาค รัฐมนตรี : ได้ตอบแล้วว่าเป็นจำนวนเล็กน้อย เป็นเรื่องซึ่ง
 ในหนทางของสมาชิกและราชการไม่ตรงกัน อย่างไร เล็กน้อยแค่ไหน แค่อะไรก็ตาม
 กระทรวงศึกษาธิการได้วางค่าทำเนียมลงไปก็ได้พิจารณาแล้วว่า ค่าทำเนียมนี้เหมาะสม
 แล้ว ไม่ใช่มากมายจนถึงกับทำให้ราษฎรเดือดร้อน

ประธานสภา ฯ : กระทั่งต่อไป ของนายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม เรื่อง บริษัทรถไฟ
 บางบัวทอง จำกัด เล็กน้อย

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี) : ฉันขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรี ว่าการ
 กระทรวงคมนาคม ตั้งมีข้อความต่อไปนี้ บริษัทรถไฟบางบัวทอง จำกัด ได้ทำการเดินรถ
 ประจำทางตั้งแต่ต้นแต่จังหวัดธนบุรีโดยผ่านอำเภอบางกรวย บางใหญ่ บางบัวทองปลายทาง
 ถึงอำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี ประชาชนได้อาศัยโดยสารรถไฟสายนี้เป็นจำนวน

มาก บัดนี้บริษัทรถไฟบางบัวทอง จำกัด ล้มเลิกเสีย เป็นเหตุให้การคมนาคม
ของประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง สอ.เรียนถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมว่า จะมีนโยบายช่วยเหลืออย่างไรได้หรือไม่

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

คมนาคม : ถ้ามีประชาชนโดยสารรถไฟสายบางบัวทองมากจริง ตาม
กระทรวงคมนาคม รถไฟสายนี้คงไม่เลิกถึง เลิกก็ไม่ทำให้ประชาชนส่วนน้อยเดือดร้อน-
เพราะมีการคมนาคมทางอื่น

นายทองอยู่ เข้มบุญอิม (นนทบุรี) : ฉันทขอซักคือไปว่า ท่าน
รัฐมนตรีได้ตรวจดูอย่างแน่นอนแล้วหรือว่าประชาชนที่โดยสารรถไฟสายนี้ มี
จำนวนเท่าไร

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

คมนาคม : ตรวจสถิติแน่นอนแล้ว มีว่าถึงแม้ว่าประชาชนมีพอที่รถไฟสายนี้-
จะกั้นตัวได้ ผู้จัดการบริษัทคงจะไม่เลิกสัมปทานเป็นแน่

นายทองอยู่ เข้มบุญอิม (นนทบุรี) : ฉันทขอซักคือไปว่าจะช่วย
ช่วยเหลืออย่างไรได้อีกหรือไม่

พล.ท. จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

คมนาคม : ได้ตอบแล้วว่าเพราะว่ามีการคมนาคมทางอื่นอยู่แล้ว

ประชาชนสภา ฯ : กระทรวงต่อไปตองนายฉ่ำ จำรัสเนตร เรื่อง
เกี่ยวกับเหมืองแร่

นายนำ จิวีสเนท (นครศรีธรรมราช) : ฉันทอด้งกระทุ้ตามท่าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

๑. ตามที่รัฐบาลได้อนุญาตให้คนต่างด้าวจักท้าวเมืองแร ในจังหวัด
ภาคใต้เป็นส่วนมากนั้น ปรากฏว่าราษฎรในจังหวัดนครศรีธรรมราชได้รับความเดือดร้อน
อันเนื่องมาจากเมืองแร เหล่านี้ไ้กระแสน้ำล้นแระไม่ทำลายที่นาไร้สวนของราษฎร
ทั่ว ๆ ไป จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ไขประการใดบ้าง

๒. เมืองแรที่เท่าใหญ่ อำเภอสหัส เรือชุกชุม เจ้าหน้าทู้ไ้แล้ว เหตุใด
รัฐบาลจึงไม่ลงมือท้าวต่อไป เพราะท้าวความเดือดร้อนให้แก่กรรมกรที่ค้องหยุดงาน จึง
ขอเรียนถามรัฐบาลว่า เมื่อไร เรือชุกจึงจะท้าวการเดินไ้ตามเดิม

พล.อ.ท. มณี มหาสินทะนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม : กระทรวงอุตสาหกรรมขอตอบว่า

๑. เรื่องนี้เคยมีกฎกระทรวงกำหนดจำนวนคนขายที่จะถึงปลดอยบนกับน้ำที่ไหล
ออกนอกเขตเมืองแรบังคับไว้แล้ว และทางการได้ควบคุมดูแลให้เมืองแรต่าง ๆ
ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้อย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ ถ้ามี เรือ่น้ำล้นแระหรือน้ำซุ่น
ขึ้นไหลออกไปท้าวความเสียหายให้แก่ราษฎรเกิดขึ้นแล้ว ก็จักการเอาผิดแก่ผู้ถือ สัมพทาน
บัตรทันทีแต่อย่างไรก็ติราษฎรผู้ได้รับความเสียหายย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ถือ

ประธานบัตรไค้หรือถ้าผู้ได้รับความเสียหายร้องมายังทางการ ๆ ก็รับพิจารณา และจัดการให้ตามคำขอของผู้เสียหายเท่าที่ทางการจะพึงมีอำนาจทำได้

๒. เนื่องจากเครื่องจักรของเรือซุกุลานี้เดินด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง และตามสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า น้ำมันเชื้อเพลิงผิดเคื่อง - และราคาแพง นอกจากนี้การ เปิดเพลิงต้องพิจารณาทางไค้ทาง เสียหลายประการ เมื่อเห็นว่าจะสิ้นเปลืองไม่คุ้มค่ากับผลที่จะพึงได้ ก็จำเป็นต้องรอกวการ เปิดเพลิงไว้ก่อน

นายฉ่า จาร์สเนตร (นครศรีธรรมราช) : ฉันทขอซักในข้อ ๑ เรื่อง น้ำมันทำความเคื่อกรอนแกรวณกร ครั้งที่ ๑ ดังมีคำซักต่อไปนี้ รัฐบาลได้เคยช่วยให้ราชนกรไค้รับความสุขในการที่น้ำมันมาทำลายที่น้ำซึ่ง เขาได้ทำมาหากินเป็นจำนวน ๓๐,๔๐ ปี แล้วนั้น มีอยู่กี่รายที่ราชนกรไค้รับผลและที่ไม่ได้รับผลมีอยู่กี่ราย บัดนี้ ราชนกรไค้ซึ่งน้ำมันอยู่นั้นมีความ เป็นอยู่อย่างไรร รัฐบาลทราบไหม ๓ ต่อ

พล. อ.ค. มณี มหาสินทนะ เวชยันตริงสฤชฎ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม ได้ตอบแล้วว่าที่มีการ เสียหายอย่างไรก็ชอบที่จะร้อง เรียกค่าเสียหายจากผู้ถือประธานบัตร หรือมีฉนั้นนี้อาจจะร้องเรียนมาทางการก็ได้ เท่าที่ทางการจะพิจารณา ก็ต้องมีเรื่อง ถ้าไม่ปรากฏเรื่องขึ้นมา ทางกรจะพิจารณาอย่างไร

นายฉ่า จาร์สเนตร (นครศรีธรรมราช) : ฉันทขอซัก ๓ ข้อ รัฐบาลไม่ได้ตอบ ๓ ข้อ ที่ตอบมาราชนกรไค้ยังไม่เข้าใจ ท่านตอบก็เคลือบคลุมทั้งนั้น ขอไค้ตอบ ๓ ข้อ ที่ฉันทซักให้ชัดเจนว่า ท่านมีข้อเท็จจริงที่ราชนกรไค้ได้รับความเสียหายในการที่น้ำมันไหลมา เขายื่นคำร้องมาเป็นปีกร ๆ แล้วเกิดหายไป จนกระทั่งยื่นฟ้องในโรงศาล ท่านไม่ตอบ ท่านตอบคลุม ขอความกรุณาตอบให้ชัดเจน

ประธานสภา ฯ : ท่านถามซ้ำไปซ้ำมา ท่านก็ไม่ตอบ

นายฉ่า จาร์สเนตร (นครศรีธรรมราช) : เรือซุกุลข้อ ๒ ยังไม่ไค้ซัก ขอความกรุณา

ประธานสภา ฯ : โอ้ ตามไค้

นายฉ่า จาร์สเนตร (นครศรีธรรมราช) : ขอซักข้อ ๓ ครั้งที่ ๑ ความจริงข้าพเจ้าไม่เคยตั้งกระทู้ถาม เมื่อตั้งมาแล้วรัฐบาลก็ตอบอย่างไม่เข้าใจ เพราะฉนั้นขอซักข้อ ๒ ครั้งที่ ๑ ว่า เรือซุกุลที่ทำงานอยู่ในอำเภอสิชล ฝรั่งเขาเคยทำไค้กำไร ปีหนึ่ง

หรือเคื่อนหนึ่ง กล่าวโดยเฉพาะปีหนึ่ง นับจำนวนล้าน ๆ บาท แต่บัดนี้มาอยู่ในกรรมสิทธิ์
ของรัฐบาล รัฐบาลบอกว่า ภาวะการณ์ของโลกผันแปร กล่าวสั้น ๆ ว่า ไม่มีน้ำมันใช้
ข้าพเจ้าอยากจะขอซักถามท่านรัฐมนตรี และขอโปรดตอบให้ชัดเจนว่า จะโยนน้ำมันให้
เรือซุกทำการนี้ต่อไปตามเดิมอย่างฝรั่งทำไต่ใหม่ นี้ซักครั้งที่ ๑ ในข้อ ๒

พล.อ. ต. มุณี มหาสินทนะ เวชยันต์รังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม
กรรม : เมืองต่าง ๆ ที่เคยอยู่แก่ฝรั่งแต่เดิมนั้น ในเวลานี้เข้ามาอยู่ในความควบคุม
ของรัฐบาลและกับบริษัทแระและบางไทยไต่ค่าเนินการมานั้นก็มี เป็นหลายเมือง ซึ่งบริษัท
นี้ไต่ค่าเนินการ ไปแต่เฉพาะเมืองนั้นนั้น ก็เห็นว่าการที่จะค่าเนินการในขณะนี้ไม่คุ้มค่า ก็
ยอมจะทำการไม่ไต่อยู่เอง ท่านพูดว่าเมื่อก่อนทำไต่ ท่านจะเทียบกับสมัยหนึ่ง ถ้าไรหรือ
ขาดทุน ผลไต่ผลเสียจะเหมือนกับไปไต่ไม่ได้ การที่จะเปิดเมืองไต่ ๆ ก็ต้องพิจารณา ค่า
ใช้จ่ายว่าจะคุ้มหรือไม่ เชื่อว่าท่านผู้แทนราษฎรคงจะไม่ให้เปิดเมืองอันไต่ที่ขาดทุน

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ซักครั้งที่ ๒ รัฐบาลจะมีสถิติที่
แน่นอนแล้วหรือในเมื่อเมืองแรกที่เข้าไต่ อำเภอลิขลนั้น ว่าที่ลงมือแล้วจะขาดทุน คัง
ที่ท่านตอบเมื่อกัน ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาให้รัฐบาลขาดทุน อยากจะให้ไต่ค่าไร แต่อยากจะ
ทราบให้ชัดเจนว่า สถิติท่านเปรียบเทียบกับจังหวัดภาคไต่เขตแกลงเกิดกับคลองเรือซุกเข้าไต่
อำเภอลิขล มันต่างกันอย่างไร ท่านมีสถิติโปรดอ่านให้ฟังด้วย

พล.อ. ต. มุณี มหาสินทนะ เวชยันต์รังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม
กรรม : สถิติไม่ไต่มีพร้อมที่นี้จะชี้แจงให้ท่านทราบไต่ แต่ว่าในการทำเมืองนี้ไต่ไต่
เรียนแล้วว่า ยอมพิจารณาจากข้อเท็จจริง และรายละเอียดที่ไต่เปิดเมืองอื่น ๆ
และเมืองนี้ไต่ไต่เปิดก็มีเหตุผลอยู่แล้ว

ประธานสภา ฯ : ตาม ๓ หมดแล้ว หมดแล้ว กระทั่งไต่ไปของ นายภิญโญ อินทะ
วิวัฒน์ เรื่อง การสั่งให้ทางจังหวัดภาคเหนือไต่ไต่ให้เข้าชาวออกจากจังหวัด นายภิญโญ
ไต่มา กระทั่งไต่ไปของนายฟอง สิทธิธรรม เรื่อง โครงการปรับปรุงชนบท

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ฉันขอตั้งกระทั่งไต่ถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับการปรับปรุงชนบท คังไต่ไต่ไต่ ตามที่ไต่ไต่โครงการปรับปรุง
ชนบท อันมีหลักการให้หมู่บ้านชนบททั่วราชอาณาจักร เป็นไปตามแผนผังหมู่บ้าน ตามแบบ

ต่อต้านโครงการนั้น และการบริหารของเจ้าหน้าที่ตามโครงการนี้ได้มีคำสั่งกำชับ ไปว่า เจ้าหน้าที่ต้องจัดการให้สำเร็จไปโดยเร็ว มิฉะนั้นจะถือว่าหย่อนความสามารถนั้น ขอเรียนถามว่า

๑. ระยะเวลาที่กำหนดตามคำสั่งนั้นสั้นเกินไป เพราะต้องรื้อถอนเปลี่ยนแปลงของเก่า ขอทราบว่ารัฐบาลจะผ่อนผันยืดเวลาออกไปได้เพียงใดได้หรือไม่

๒. บ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างอื่นตลอดที่พักของราษฎรซึ่งมีอยู่ในหมู่บ้านเดิมก่อนโครงการนี้แต่ไม่ถูกต้องตามแบบแผนในโครงการนั้น จะต้องบังคับให้ราษฎรรื้อถอน หรือประการใด

๓. ตามแผนผังในโครงการ ไม่มีที่ดินสำหรับเป็นที่ตั้งสถานประกอบการของเอกชน เช่นโรงงานอุตสาหกรรม หรือโรงเรียนราษฎร เป็นต้น หากราษฎรจะประกอบการนั้น ๆ ในหมู่บ้านตามแผนผังจะมีต้องถูกห้ามหรือประการใด

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทย ขอตอบว่า เรื่องนี้ขอชี้แจงว่า เหตุที่กระทรวงมหาดไทยจัดให้โครงการปรับปรุงชนบท ก็โดยมีความมุ่งหมายที่จะแก้ไขปรับปรุงตำบลหมู่บ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ให้ราษฎรได้อยู่ดีกินดี และเพื่อความเจริญแก่ท้องถิ่นในภายหน้า และโครงการจะได้เป็นผลสำเร็จถึงจุดหมายไปโดยเร็ว จึงได้กำหนดระยะเวลาสั้นไว้ในโครงการ สำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติจัดทำตามที่เห็นควรว่าจะทำให้สำเร็จได้ โดยพิจารณาถึงกิจการและสภาพท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย ตามกระทู้ถามนี้ กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. ระยะเวลาตามที่กำหนดในคำสั่งนี้มิได้เป็นการตายตัวที่เดียว คือยอมแล้วแต่ลักษณะและปริมาณของงาน แต่ถ้าวางที่สามารถทำได้แล้ว ต้องรีบทำได้เสร็จภายในเวลาที่กำหนดนั้น ส่วนกิจการใดที่ยังจะจัดทำมิได้ ก็ต้องมีแผนการวางเตรียมไว้ เพื่อจัดทำให้เสร็จเรียบร้อยในโอกาสต่อไป

๒. บ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างตลอดที่พักของราษฎรซึ่งอยู่ในหมู่บ้านแต่เดิมก่อนโครงการนี้ ไม่บังคับให้รื้อถอน แต่ประการใด

๓. แผนผังในโครงการ เป็นแผนผังที่กำหนดเป็นแผนไว้อย่างกว้าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ไปกำหนดส่วนปลีกย่อยให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ฉะนั้นสิ่งใดที่มีได้กำหนดไว้ในแผนผัง ก็

ยอมจัดให้คืนได้ ไม่จำเป็นจะต้องถูกห้าม

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ฉันขอซักเฉพาะข้อ ๒ ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่า บ้านเรือนและสิ่งปลูกสร้างอื่นของราษฎร ซึ่งมีอยู่ในอุบลราชธานีเดิม ไม่บังคับให้รื้อถอนนั้น ตามข้อเท็จจริงมีได้ เป็นไปตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบ คือทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ตั้งกรรมการไปแล้ว ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่กำหนดอย่างไรแล้ว เช่นตัดถนนถูกบ้านของราษฎรๆ ก็ต้องรื้อถอน ถ้าไม่รื้อถอนก็มีการชื้อวาระราษฎรไม่มีสิทธิในที่ดิน เป็นเวลาชักจูงชักยักการศึก - อะไรคาง ๆ เหล่านี้ ทำให้เดือดร้อนมาก ซึ่งมีความจริงเกิดขึ้นแล้วในหลายอำเภอ ขอเรียนถามว่าท่านรัฐมนตรีจะไปประท้วงแจ้งตักเตือนไปได้หรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : นี่เป็นข้อเท็จจริง ขอให้ดูแนบยื่นหนังสือว่า เป็นรายใด ที่ไหน คำวลใด

ในการจัดระเบียบต่าง ๆ เพื่อเป็นการสาธารณะ ไม่ใช่เฉพาะอุบลราชธานี หรือคน ๆ เดียว ถ้าหากว่าการที่เราปล่อยให้ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่บ้าง ก็คงจะไม่มีใครไปทำอะไรเลย เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่คงจะได้อาศัยร่วมสมัยกับชนบทนั้นในท้องถิ่นจึงได้จัดกระทำไป แต่การที่ทำไมเรียบร้อยประการใด ทางกระทรวงมหาดไทยขอทราบข้อเท็จจริง ขอท่านผู้แทนราษฎรไปชี้แจงข้อเท็จจริงว่า คำวลใด ที่ไหนที่เกิดเรื่องขึ้นด้วย

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ในเรื่องที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงนั้นก็คงจะมีเป็นราย ๆ ไปบ้างเหมือนกัน แต่ทว่าในทางปฏิบัติจะให้ผู้แทนราษฎรชี้แจงมาเป็นราย ๆ ทั่ว ๆ ไปนั้นก็เป็นการลำบาก เมื่อท่านรัฐมนตรีทราบเช่นนั้นแล้วก็จะได้วางระเบียบ บลัดข้อยต่อไปอีกได้หรือไม่ นั้นประการหนึ่ง ข้อสงสัยของข้าพเจ้ามีอยู่ที่ว่า ในทางปฏิบัติ นั้นเจ้าหน้าที่ผู้ปรึกษาได้ฟังความเห็นของราษฎร ถ้าหากว่าคัดค้านถนนทางหรือปรับปรุงชนบท เมื่อไปจัด ไปอยู่กับพวกห้อง-ของตนเองหรือของตนเอง ก็ปลัดไปเสียเช่นนั้น ถ้าหากว่าเรื่องเกิดขึ้นก็ถือว่าไม่ช่วยกัน ท่านเองเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ข้อเท็จจริงมีอยู่เท่านั้น นั้นประการหนึ่ง และบางที่บางแห่ง เช่นในภาคกลาง หากจะบริหารตามโครงการนั้นก็จะต้องทุนดินขึ้น มิฉะนั้นก็ปฏิบัติไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะปฏิบัติอย่างไรจึงให้สำเร็จไปตามโครงการนั้น

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ท่านคิดว่าโครงการนั้นจะทำได้ ๒ วันเสร็จหรือ ที่จริงอาจจะนานก็ได้ ที่จริงจำเป็นจะต้องมี แผนการ

วางไว้ เมื่อใครมาขอจะไต่ถามที สำหรับเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ ถ้าหากว่าไม่ทำอะไรเลย ก็จะได้ แต่ไม่เป็นการที่เหมาะสมแก่นักไต่แถลงไว้แล้วว่า เรื่องการจัดตั้งก็ควรจะมีถ้าหากว่า ขนบเราปล่อยไว้เช่นนั้นก็เป็นอันตกไป เพราะฉะนั้นการทำอะไรก็มีทั้งคุณและโทษ ประ กอบกันอยู่บ้าง แต่ว่าในแผนการนั้นก็อาจจะมิได้ทั้งทางราษฎรและเจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น คงจะเห็นร่วมกัน และนอกจากนั้นก็กรรมการสำหรับพิจารณาในชนบทนั้นแล้วด้วย เพราะ ฉะนั้นความกระทบกระเทือนก็มีอยู่น้อย

ประธานสภา ฯ : หมทวาระกระทู๋ ๓ ไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เวน คีนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๕๕ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และ ๓ ไป ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเวนคีนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาด ยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๕๕

คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : หมทวาระที่ ๒ แล้ว ไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็น ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติ นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคีนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง ทางหลวงสายหาคีใหญ่ - รัศมี ในท้องที่จังหวัดสงขลา พุทธศักราช ๒๔๕๕ ซึ่งคณะ กรรมการสามัญ ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ไป ขอให้เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเวนคีนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง สายหาคีใหญ่ - รัศมี ในท้องที่จังหวัดสงขลา พุทธศักราช ๒๔๕๕

คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประชาชนสภา ฯ : หมทวาระที่ ๒ แล้ว คอไปขอโคพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใด
เห็นวำรงพระราชบัญญัตินี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอโคไปรคยอมมือขึ้น

สมาชิกรยอมมือพร้อม เพรียง

ประชาชนสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อม เพรียง เป็นอันวำรงพระราชบัญญัติ
นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระคอไป ขอโคพิจารณาพระราชบัญญัติเวนคินอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง
ทางแยกจากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ทรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัด
ชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๕ ขอโคเลขาธิการสภา
อาน

เลขาธิการสภา ฯ : วำรงพระราชบัญญัติเวนคินอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางแยก
จากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ทรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัดชลบุรี
ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๕

คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕
ไม่มีสมาชิกรคัดค้าน

ประชาชนสภา ฯ : หมทวาระที่ ๒ แล้ว คอไปขอโคพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใด
เห็นวำรงพระราชบัญญัตินี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอโคไปรคยอมมือขึ้น

สมาชิกรยอมมือพร้อม เพรียง

ประชาชนสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อม เพรียง เป็นอันวำรงพระราชบัญญัติ
นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระคอไป ขอโคพิจารณาพระราชบัญญัติเวนคินอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง
ทางหลวงสายคลองแวง - นาทวี - โคนโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี
พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งคณะกรรมการธิการสามัญ ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ คอไปขอโคเลขาธิการสภา ฯ อาน

เลขาธิการสภา ฯ : วำรงพระราชบัญญัติเวนคินอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทาง
หลวงสายคลองแวง - นาทวี - โคนโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี
พุทธศักราช ๒๔๘๕

คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : หมทวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอได้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใด
เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้
นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง
ทางหลวงในอำเภอหม่อมแก จังหวัดเพชรบูรณ์ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งคณะกรรมการ -
สามัญ ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอให้
เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง ทาง
หลวงในอำเภอหม่อมแก จังหวัดเพชรบูรณ์ พุทธศักราช ๒๔๘๕

คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : หมทวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอได้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใด
เห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้
นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เพื่อสร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ้วย
ยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งคณะ
กรรมการสามัญ ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป
ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
สายทุ่งสง - ้วยยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง พุทธศักราช ๒๔๘๕

คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภา ฯ เห็นควาระที่ ๒ แล้ว คอไปขอใ้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใด
เห็นวาระพระราชบัญญัตินี้สมควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอใ้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง เป็นอันวาระพระราชบัญญัติ
นี้ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ในวันพฤหัสบดีหน้า คงขอเชิญ-ท่านสมาชิกมาประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน เพราะ
อาจจะมีเรื่องสำคัญในวันนั้น หมคระเรียบวาระ ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงาน

พ.ศ. ชม จันทราภักย์

ประเสริฐ นันทะสุคนธ์

อนุสรกรณี

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

บุญช่วย ชูทรัพย์

ทิน จุฑะรพ

เจียน หงสประภาส

สุกร ศรีสุชาติ

พ.ศ. ขจร ขจรกลางสนาม

สุรินทร์ อีพลากร

นล แสนสระดี

สุพันธ์ ชวลิตกษณดิชิต

เล็ก จารุณี

ตรวจแล้ว ๒๔ สิงหาคม ๕๖

ทองเปลง ชลภูมิ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร